

[Jørgen Estrup]

den generelt set – og det sidste har vi slet ikke hørt noget om – vil vi gå positivt ind i en overvejelse. For sagen er den, at da vi i sommer vedtog en køreplan for sanktionsophævelser, sendte vi også et signal, der sagde: Det varer ikke så længe, før Danmark er ude af sanktioner i forhold til Sydafrika.

Vi skal selvfølgelig prøve på at træffe nogle fornuftige beslutninger, og det vil sige, at vi også skal være lydhøre over for virksomheder, der står med et akut problem. Der er ikke nogen mening i at nedlægge arbejdspladser den ene dag og den næste dag ophæve sanktionerne. Så meget fornuft må der vel trods alt være i sagerne. Derfor er vi også fra radikal side parat til at se på problemet, når vi ved, hvad problemet er, når udenrigsministeren har hjulpet os med at forklare, hvad det er for et problem, hvis der er et problem. Men vi er ikke sindet at tage stilling til et lovforslag ud i den blå luft. Det mener jeg heller ikke at Folketinget kan være tjent med; det skaber dog trods alt en vis præcedens for, hvad der skal ske senere.

Glønborg (KRF):

Selv om jeg egentlig ikke er særlig henrykt for baggrunden for dette lovforslag, vil Kristeligt Folkeparti som tidligere bekendtgjort støtte forslaget.

Når jeg siger, jeg ikke er glad for baggrunden, er det ganske enkelt, fordi jeg mener, vi har indført disse sanktioner for at hjælpe den undertrykte befolkning i Sydafrika. Og jeg har ønsket – og deri er jeg enig med flertallet i Folketinget – at vi også skulle bruge afviklingen af sanktionerne som et instrument til at fremme afviklingen af apartheid. Derfor må det stå tindrede klart, at den sidste sanktion ikke skal ophæves, før forholdene er i orden, sådan at vi kan sige: Nu er de helt klart og tydeligt kommet så langt på rette vej, at nu er der ingen vej tilbage.

Baggrunden for at fremsætte dette lovforslag er jo ikke – desværre ikke – at man med denne lov kan hjælpe nogen i Sydafrika; baggrunden er rent egoistisk, nemlig at vi har et problem med en virksomhed her i Danmark. Jeg har en vis respekt for fakirer, men jeg mener dog ikke, at vi altid skal være fakirer. Derfor har jeg ikke noget imod en beslutning, der kan være til gavn både for nogen i Danmark og nogen i Sydafrika, og eftersom jeg mener, at tiden er

kommet til at tage et lille skridt i sanktionsafviklingen, kan jeg dårligt modsætte mig, når der nu kommer et forslag om, at vi tager dette lille skridt. Man behøver jo ikke at gøre dette til moralsk oprustning og sige, at så skal vi have gennemanalyseret hver eneste bevæggrund hos hvert eneste folketingsmedlem og hvert eneste parti. Vi må vel have lov til at sige: Her er et lille bitte skridt, sådan som jeg har ønsket at der skulle tages et skridt. Jeg kan så blot beklage, at det er så lille, for jeg synes godt, at vi kunne have taget et, der var en lille smule større.

Jeg kunne også have ønsket, at baggrunden var, at vi nu gerne ville sende et signal til Sydafrika om, at de var på rette vej. Nu bliver signalet: Vi har et problem i Danmark, det vil vi gerne løse, og så har vi da heller ikke noget imod, at det samtidig giver en lille smule mere kontakt til Sydafrika. Derfor har jeg sådan set med min holdning, hvor jeg ønsker at tage et lille skridt, ingen problemer med at stemme ja, men den lille meningsudveksling, som jeg indledte efter det socialdemokratiske indlæg, var blot begrundet i, at jeg stadig væk synes, at de, der ikke ønsker, at der skal tages noget som helst skridt, må have et lille samvittighedsproblem med det her. Men det må være op til hver enkelt, jeg skal ikke hudflette flere, jeg har sagt nok om den sag. Vi har ikke det store problem, vi kunne have ønsket mere, men her er det lille skridt, og det siger vi tak til.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nu kan jeg forstå, at Kristeligt Folkeparti støtter den mere generelle dispensationsadgang, som ligger i lovforslaget. Jeg går så ud fra, at Kristeligt Folkeparti også støtter, at en ansøgning om dispensation skal forelægges Udenrigsudvalget, fordi det er det, der står.

Så vil jeg gerne spørge Kristeligt Folkeparti: Har man i partiet gjort sig nogen overvejelser om, efter hvilke kriterier man vil give dispensation? For det bliver en overvejelse, man skal foretage i Udenrigsudvalget, når der kommer dispensationsansøgninger. Der kan komme mange nu.

Formålet med loven i 1986 og den oprindelige dispensationsadgang på 2 år var jo, at virksomhederne fik 2 år til at omstille sig og prøve at finde erstatningsprodukter for det, de tidli-